

Kiekendief te doen hadden. Het opvallendste aan de vogel was zijn bijna witte verenkleed, dat veel lichter was dan van de ♂♂ van de Blauwe Kiekendief, welke ik in de omgeving van Eindhoven reeds enkele malen waarnam. De onderzijde was nagenoeg wit, de bovenvleugels en staart waren zeer licht effen blauwachtig grijs. De vogel maakte een wittere indruk dan bijv. een Kokmeeuw en stak ook wit af tegen de stammen van enkele berken, waarvoor hij neerstreek op ca 150 m afstand. De handpennen waren donker en staken met name tegen de ondervleugels zwart af. De vleugelpunten waren voor een Kiekendief tamelijk spits. Uiteraard ging onze aandacht speciaal uit naar de stuit van het dier. Het bleek, dat deze dezelfde of nagenoeg dezelfde kleur had als vleugels en staart. Van een witte stuit, zoals het ♂ van de Blauwe Kiekendief bezit, was geen sprake.

Bovenstaande kenmerken brachten ons, na raadpleging van de beschikbare determinatiewerken, tot de conclusie dat het hier een waarneming van de Steppenkiekendief (*Circus macrourus*) betrof.

Gedurende 10 minuten konden wij de Kiekendief waarnemen, zowel in de zit als alle mogelijke vliegstanden tijdens zijn normale jachtwijze en tijdens een „luchtgevecht” met enkele aanvallende Kraaien. De gebruikte kijkers waren een 7 x 50 en een 10 x 50; de kortste waarnemingsafstand bedroeg ongeveer 150 m. De volgende dag werd het terrein vanwege het slechte weer niet bezocht; de daarop volgende twee dagen werd het telkens gedurende ca 1½ uur tevergeefs afgezocht.

Eindhoven.

P. P. H. Hallmann.

SUMMARY:

New record of the Pallid Harrier

On October 22nd, 1966 a male of the Pallid Harrier was seen in the surroundings of Heeze, Province of Noord-Brabant.

STEPPEVORKSTAARTPLEVIER (*Glareola nordmannii*) AAN DE KNARDIJK (**).

Toen wij ons op 16 augustus 1966 aan de Knardijk bevonden, ter hoogte van paal 17.5, vernamen we ineens een vreemd geluid, klinkend als „kru-iek” of „kwiek” (het laatste deel hoog en oplopend) en zagen vanuit het Z.O. op ca 20 m boven het riet een vreemde vogel in onze richting vliegen. Meteen vielen het sternachtige voorkomen, de zwevende, lichte vleugelslag, de lange spitse vleugels, de lichte buik en de donkere ondervleugels op. Bult, die in het voorjaar en de zomer van hetzelfde jaar in de gelegenheid was Vorkstaartplevieren (*Glareola pratincola*) in het buitenland waar te nemen, herkende de vogel vrijwel direct als een Vorkstaartplevier (*Glareola* sp.). De vogel vloog op ca 30 m aan ons voorbij en ging verder in westelijke richting. Hij cirkelde even rond en leek daarbij insecten te vangen. Na zeer ver ongeveer evenwijdig aan de dijk te hebben gevlogen, kruiste hij deze en begon over het

IJsselmeer te vliegen. We namen dit alles waar met prismakijkers 10 x 50 en 7 x 50 van 13.40—13.46 uur en hadden daarbij het licht tijdelijk geheel mee en verder van opzij.

We konden voorts nog het volgende noteren: grootte ca als van Zwarte Stern; nogal opvallende zandkleurige borstband, vrij plotseling overgaand in het wit van de buik (keelkleur niet gezien); duidelijk gevorkte staart (als van Visdief), wat tijdens het vliegen niet opviel, omdat de vogel, net als een Visdief wel doet, de staartpennen tegen elkaar hield, maar bij het zwenken staken de beide punten duidelijk tegen de blauwe lucht af; zeer korte snavel; stuit en staartwortel helder wit; staartpennen zwart; bovenzijde van de vleugels en rug geheel egaal donkerbruin, evenals de staartpennen een scherp contrast vormend met de witte stuit; ondervleugels geheel donker, zwartbruin, waarop ook bij zeer mooie belichting geen „rosse” kleur was te ontdekken tijdens het zwenken; bij vrij vaak gehouden zweefpauzes werden de vleugels iets omlaag gehouden.

Wij menen, na thuis de ter beschikking staande literatuur te hebben geraadpleegd, een Steppenvorkstaartplevier te hebben waargenomen.

Heerlen.

H. Bult, R. Goldbach.

SUMMARY:

New record of the Black-winged Pratincole

On August 16th, 1966 a specimen of the Black-winged Pratincole was seen on the Knardijk in the new Polder Oostelijk Flevoland. This is the fourth record for the Netherlands.

ENKELE GEGEVENS OVER HET BEGIN VAN DE BROEDTIJD VAN DE KOKMEEUW (*Larus ridibundus*) IN ONS LAND.

Volgens „De Nederlandsche Vogels” (deel 3, p. 915) begint de broedtijd van de Kokmeeuw in ons land eerst in het laatst van april. De aanduiding in dit standaardwerk is niet geheel correct zoals mag blijken uit enkele gegevens, die ik hierover in 1962 en 1963 verzamelde via een oproep aan een aantal beheerders en bewakers van Kokmeeuwenkolonies. Aan genoemde personen werd gevraagd naar de datum, waarop in hun terrein de eerste eieren werden gevonden. De gegevens zijn vermeld in onderstaande tabel, waarin tevens enkele opgaven uit 1961 zijn opgenomen. Alle berichtgevers wil ik hier hartelijk danken voor hun opgaven.

Bij de beoordeling van deze gegevens moet men rekening houden met het feit, dat niet alle bewakers dagelijks de kolonie bezochten, waardoor in verschillende gevallen de eerste eieren enkele dagen later zijn gevonden dan de datum, waarop ze zijn gelegd. De verschillen tussen de kolonies onderling kunnen hierop echter slechts ten dele worden teruggevoerd, omdat de bezoeken aan de kolonies zeker eenmaal, maar in de meeste gevallen minstens twee keer per week plaats vonden.